

PET DO DVANEST - Електронска књига кратких мисли – Марина Адамовић

- Од навођења успеха по реду, лако се може унередити.
- Глупима ни Бог не узима ништа за зло. Шта ће му?
- Ко целог живота сања љубав, пробуди се на улици.
- На крају крајева, опет смо на почетку.
- После много година живота, схватиш да је важан само тренутак који се не заборавља.
- Увек је добродошло лоше искуство.
- Подилази ме језа од љупко исплетене играчке у облику јежа.
- Свануће дан када ће нам свима пасти мрак на очи.
- Не треба веровати онима који се куну да ти верују.
- Топла реч хлади преврућу главу детета.
- Време је дивно, људи насмејани, псићи трчкарају шеталиштем, неки оптимизам завладао градом... Не будите ме, још бих да сањам.
- Јасно нам је да друге нема! Сви у борбу против НАТО тумора!

- Сунце излази, јер се плаши мрака.
- Лаж има кратке ноге, али прсти расту и расту.
- Правопис за егоисте: ко се стално хвали, томе душа фали.
- Заклели су се да неће лагати. Тада је светом завладао мук.
- Размишљао је толико дубоко да ни рониоци нису били од помоћи.
- Губи јој се сваки траг од тренутка кад су јој рекли да је слатка - у посластичари.
- Заклели су се да неће лагати. Тада је светом завладао мук.
- Љутит човек је сличан времену - намршти се, разгалами, саспе сав бес на друге.
- Не знам како да се угледа на разведравање.
- Чувај зрнце мудрости да не би израсло стабло глупости.
- Не мораш доћи сасвим до циља, није ни Земља до Сунца.
- Никад не треба поверовати да никада постоји.
- Краљу Милану замерао што се борио против Турака, другу Титу због рата са Немцима. Сада плаћамо да бисмо се лечили и ту и тамо.
- Месец ће Сунцу: "Марш у п.м." Зато се оно без прекида рађа.
- Дала сам срце за срећу анђела, а добила прождрљивог ђавола што лиже крв из комора.
- Ко лаже, тај ни у сну не престаје; лаж му је и мајка и наследница.
- Ко нема пуно, пуно даје да би се испунио.
- Родиш се, започнеш живот - остало је у путној торби.
- Увијеш се у бело насмејана, погледаш огледало и заплачеш пресликаној жени у црнини.
- Светло на дну тунела шаргарепа је на крају штапа :(
- Ако си престао да се плашиш, пипни да л' још увек куца горе, горе, лево, ТО!
- Колико година прође док не сазриш тек за сат, откриће нам поуздано Обострана Смрт.
- Дрво од корена, а човек од главе – трули.
- Нисам знала шта је страх, док ми нису рекли: "Не брините, само опуштено".
- Српски народ неће више бити губитник! Давно је изгубио све.
- Посветила сам живот оном што је лепо, али то лепо не престаје бити и претужно.
- Сањала сам да сам на пустом острву док ме није пробудио Петко.

- Тема је била: "Написати пар речи о ономе чиме сте преокупирани". Победник је послао име и презиме, своје!
- ДА ЛИ СТЕ СПРЕМНИ ДА ДАТЕ ДОВОЉНО, НЕ БИСТЕ ЛИ НЕСРЕЋУ СВЕЛИ НА МИНИМАЛНО?
- Како су новинари слабог памћења! Више од двадесет пет година питају колико их имам, а ја понављам и понављам "Управо толико!"
- Пазим да не останем дужна: враћам све мило за драго.
- Ближи се нови дан! Ево, пет до дванаест је.
- Како смо јединствени када нам смрт закуца! Држимо врата чврсто! Не провуче јој се ни дах!
- Видиш да постојиш тек када те муња осветли.
- Живот је тежак да би нас подсећао како је терет у нашим рукама
- Ако мислиш да од тебе свет зависи, у праву си.
- Ретко отвара уста због страха од мисли која на језику чека.
- Изабрала сам: летим слободно без обзира на нишан који тај лет прати.
- Преварићете се ако помислите да сам особа са којом причате. Сама сам одавно преварена и мораћу да ћутим све до смрти.
- Најусамљенији си у гомили која пева о заједништву (под палицом диригента).
- Не схватам - ново је доба, а човек све старији.
- Уопште није духовит, али како га виде, људи пуцају од смеха.
- Епитаф: Човек умире, а нада – никада.
- Буди опрезан када причаш, али посебно када прећуткујеш.
- Помоћ није посебан квалитет; требало би да је урођена особина човека.
- Када завршиш причу о својим великим делима, погледај се са стране и искрено признај да ли верујеш тој особи у себи.
- Никада нећеш сазнати ко си док ти у мраку то не каже душа пред смрт.
- Као што се прерасту одела, прерастимо она прва, јако драга, свима важна, ипак мала - ДОБРА дела.
- Памет мирно прихвата да буде глупа.
- Грешком два нечовека, може настати и човек.
- Животиња трчи пољем, риба реком плива, птица небом лети, човек маше мислима док га земља дави.
- Познајемо се неколико дана, а написали смо поему о свом пријатељству.
- И слепи могу читати медитирајући.

- Колико случајности налик на давно замишљено и зато ћутке седим на речима смисленим или не.
- Одаћу ти тајну - ништа не може остати заувек скривено.
- Ћутимо и врашки разговарамо; речи су медитативна симбиоза.
- Толико бесмислица умом лети и тражи смислени кутак.
- Речи, речи, орлушине; ево гнезда посред срца.
- Алтернатива медитативној лирици је лирика без теме.
- Историја је неисцрпно богатство... Рудника из Пакла.
- Најјасније огледало је подсвесна мисао.
- Да бисмо били сигурни у оно што чујемо, имамо два ува на супротним странама света.
- Плач при рођењу умири се тихом смрћу.
- Најјача инспирација животу је смрт.
- Један лиз крезубог псића изазвао је оне са зубима. Ране, ране, ране, ране, љубав је псић са чељустима.
- Вулкан је природно откривање Земљиних тајни. Безбрижно ћути, сасвим спокојно.
- Топла реч некада опече јаче од ватре.
- Боље је плакати, него бити оплакиван.
- Живот не пролази, стоји непомичан од памтивека; ми смо ти који се опраштамо од њега заборављајући коју нам је срећу донео.
- Самоувереност има две стране - ја, па ја.
- Вапај родитеља болесног детета схватиће здраво дете болесног родитеља.
- Слепи виде боју твојих мисли.
- Не треба желети леп живот; треба га лепо живети.
- Жмури колико хоћеш, животу су увек очи отворене.
- Док ме има, ево ме; кад нестанем, заборавите (крај је почетак нечег сасвим другачијег)!
- Самим рођењем, осуђен си на смрт. Да ли то значи да је живот казна?
- Када ти се закуне да је сасвим искрен, тачан и поштен имаћеш част да упознаш лажова.
- Бог само речи љубави разуме.
- Нема оног ко није погрешно, а ретко ко би грешку признао.
- Ко се нађе човеку у невољи није херој, већ као и он, човек.
- Ако није добронамерна, истина се не може тумачити као искреност.

- Живот је кратак, а мисли бескрајне.
- Иако много старији, не значи да су мало зрелији.
- Вести о лошим делима не треба пратити; прети опасност да ћеш слично и сам учинити.
- У историји нађеш особу коју ћеш славити, у садашњости такву нећеш ни приметити.
- Ниси добар ученик ако сматраш да си савршени учитељ.
- Ако бисмо заћутали сви на трен истовремено, погледали равно у очи оног до себе, Земља би задрхтала грозничаво.
- Ако кажеш све што стварно мислиш, само смрт ти може затворити уста.
- Често се побегне богу иза ногу због значења ћутањем изреченог.
- Време је да добровољно дамо крв! Боље сами, него вене да нам секу одабрани.
- Живот јесте леп, али ослепећеш ако пред очима имаш само светлост.
- Живела Србија! А Срби? Е, ви бисте и јаре, и паре!
- Ако останеш без руке да би неко живот добио, мирне душе поверуј како си још увек цео.
- Ако смо још увек на дистанци, шаљем ти вирус брзом поштом.
- Лицима на положају не треба маска - не би стала једна преко друге.
- После много година живота, схватиш да је важан само тренутак који се не заборавља.
- После много година живота, схватиш да је важан само тренутак који се не заборавља.

АУТОБИОГРАФИЈА:

Ако иког занима ко сам – збирка песама је мој извод из матичне књиге рођених. Ако је битно чиме се бавим – између редова је извод из матичне књиге умрлих; заиста, не бих другачије могла представити себе... Извините... Не склапам руке – склапам странице и прелазим на ХИЉАДИТУ!

Марина Адамовић

ИЗДАВАЧ - **ПОЕЗИЈА СРБ**

ЕКСКЛУЗИВНИ ДОДАТАК ЧАСОПИСУ ПоезијаСРБ број 14.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

82

ПОЕЗИЈА СРБ : часопис за поезију
/ уредник Љубодраг Обрадовић.
– 2014, бр. 1 (март)-.
– Крушевац :
Удружење песника Србије
Поезија СРБ,
2014- (Врњачка Бања : СаТЦИП).
– 29 cm

Два пута годишње.
ISSN 2335-0105 = Поезија СРБ
COBISS. SR-ID 205696012